

- βασιλέα πεποίηται. 152.
- ΚΗ'. Ὡς διὰ τὰς κατηγορίας τὰς κατὰ Ἀθανασίου σύνοδον ἐπισκόπων ἐν τῇ Τύρῳ ὁ βασιλεὺς γενέσθαι παρεσκεύασεν. 157.
- ΚΘ'. Περὶ Ἀρσενίου καὶ τῆς κεκόφθαι λεγομένης αὐτοῦ χειρὸς. 160.
- Λ'. Ὡς Ἀθανασίου ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ἀθώου εὐρεθέντος, οἱ κατήγοροι φυγῇ ἐχρήσαντο. 161.
- ΛΑ'. Ὅτι τὰς ἐπὶ δευτέρᾳ κατηγορίᾳ ἀπολογίας Ἀθανασίου μὴ καταδεξαμένων τῶν ἐπισκόπων, Ἀθανάσιος πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέδραμεν. 161.
- ΛΒ'. Ὅτι Ἀθανασίου ἀναχωρήσαντος, οἱ τῆς συνόδου καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐψηφίσαντο. 164.
- ΛΓ'. Ὅπως ἡ σύνοδος ἀπὸ τῆς Τύρου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα παραγέγονε, καὶ τὰ ἐγκαίνια ποιησαμένη τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, τοὺς περὶ Ἀρείου εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. 164.
- ΛΔ'. Ὅτι ὁ βασιλεὺς τὴν σύνοδον ἐκάλει πρὸς ἑαυτὸν δι' ἐπιστολῆς, ἵν' ἐπὶ ἑαυτοῦ τὰ κατὰ Ἀθανάσιον ἀκριβῶς ἐξετασθῇ. 168.
- ΛΕ'. Ὅτι τῆς συνόδου μὴ ἐλθούσης παρὰ τὸν βασιλέα, οἱ περὶ Εὐσέβιον διέβαλλον Ἀθανάσιον, ὡς ἀπειλήσαντα ἀποστρέφειν τὸν σῆτον ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας τῇ Κωνσταντίνου πόλει χορηγούμενον· ἐφ' οἷς κινηθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἰς ἐξορίαν ἐξέπεμψε τὸν Ἀθανάσιον, κελεύσας τὰς Γαλλίας οἰκεῖν. 169.
- ΛΣ'. Περὶ Μαρκέλλου τοῦ Ἀγκύρας καὶ Ἀστερίου τοῦ σοφιστοῦ. 172.
- ΛΖ'. Ὅπως Ἀρείος μετὰ τὴν Ἀθανασίου ἐξορίαν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ βασιλέως μεταπεμφθεὶς, ταραχὰς ἐκίνησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ Κωνσταντίνου πόλεως. 173.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ θανάτου Ἀρείου. 176.
- ΛΘ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς ἀρρώστια περιπεσὼν, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο. 177.
- Μ'. Περὶ τῆς κηδείας τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. 180.
- Γ'. Ὅπως Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου τοῦ νεωτέρου γράμμασι θαρρόσας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβεν. 189.
- Δ'. Ὡς τελευτήσαντος Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, Ἀκάκιος τὴν ἐπισκοπὴν Καισαρείας διεδέξατο. 192.
- Ε'. Περὶ τῆς Κωνσταντίνου τοῦ Νεωτέρου τελευτῆς. 192.
- ΣΤ'. Ὡς Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος τελευτῶν, ὑποψήφιον πεποίηκε Παῦλον καὶ Μακεδόنيον. 192.
- Ζ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Παῦλον τὸν προβληθέντα ἐπίσκοπον ἐκβάλλει, Εὐσεβίῳ δὲ ἐκ τῆς Νικομηδείας μεταπεμφθέντι τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντίνου πόλεως ἐνεχείρισεν. 193.
- Η'. Εὐσέβιος ἐτέραν σύνοδον ποιησάμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἐτέραν ἔκθεσιν πίστεως ὑπαγορευθῆναι ἐποίησε. 196.
- Θ'. Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Ἑμεσηνοῦ. 197.
- Ι'. Ὡς οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντες ἐπίσκοποι, διὰ τὸ παραιτήσασθαι τὴν Ἀλεξάνδρειαν Εὐσέβιον τὸν Ἑμεσηνὸν, Γρηγόριον χειροτονήσαντες τὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως φράσιν μετεποίησαν. 200.
- ΙΑ'. Ὡς Γρηγορίου μετὰ χειρὸς στρατιωτικῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατελθόντος, Ἀθανάσιος ἔφυγεν. 205.
- ΙΒ'. Ὡς Εὐσεβίου τελευτήσαντος, ὃ ἐν Κωνσταντινουπόλει λαὸς Παῦλον αὐθις ἐνεθρόνισε, καὶ ὡς οἱ Ἀρειανοὶ Μακεδόنيον προσέβαλλοντο. 208.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς Ἑρμογένους τοῦ στρατηλάτου ἀναιρέσεως, καὶ ὅπως πάλιν διὰ τοῦτο ἐξεώθη ὁ Παῦλος τῆς Ἐκκλησίας. 208.
- ΙΔ'. Ὅτι οἱ Ἀρειανοὶ Γρηγόριον τῆς Ἀλεξανδρείας μεταστήσαντες, Γεώργιον ἀνταπέστειλαν. 209.
- ΙΕ'. Ὡς Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος εἰς τὴν Ῥώμην παραγενόμενοι, καὶ γράμμασιν ὀχυρωθέντες τοῦ ἐπισκόπου Ἰουλίου, κατέλαβον αὐθις τοὺς ἰδίους θρόνους. 212.
- ΙΣΤ'. Ὡς ὁ Βασιλεὺς παρεσκεύασε διὰ Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου ἐξωσθῆναι τὸν Παῦλον, καὶ εἰς ἐξορίαν πεμφθῆναι, Μακεδόنيον δὲ ἐνθρονισθῆναι. 213.
- ΙΖ'. Ὡς Ἀθανάσιος, φοβηθεὶς τὰς τοῦ βασιλέως ἀπειλὰς, ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἀνέδραμεν. 217.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Προοίμιον, δι' ἣν αἰτίαν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον ἄνωθεν ἐλέχθη. 184.
- Β'. Ὡς οἱ περὶ τὸν Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας ἐπίσκοπον, αὐθις τοῦ Ἀρείου σπουδάσαντες εἰσαγαγεῖν δόγμα, ταραχὰς ταῖς ἐκκλησίαις ἐκίνησαν. 185.